

[Indenrigsministeren.]

rene vedrørende Spædbørnernes Pleje og Ernæring vilde være muligt at formindske Spædbørnsdødeligheden og dermed Sygeligheden blandt Børnene. De nærmere Omstændigheder ved dette Forsøgsarbejde, der foregik dels i Vejle Amt, dels i Holbæk Amt og dels i et Distrikt her i København, vil man finde Oplysning om i den Skrivelse fra Sundhedsstyrelsen til Indenrigsministeriet, der følger som Bilag til Lovforslaget.

Skønt dette Forsøgsarbejde hvilede paa fuldkommen Frivillighed fra Hjemmenes Side, lykkedes det at komme i Forbindelse med praktisk talt alle Hjem, hvor der fødtes Børn i disse Aar; 99 pCt. af Hjemmene i Vejle og Holbæk Amter og 85 pCt. i det københavnske Distrikt benyttede sig af disse Sundhedsplejerskers Tilbud om Raad og Vejledning. Forsøgsarbejdet strakte sig over 5 Aar og gav et stort og yderst interessant Materiale til Belysning af hele Spørgsmaalet. Jeg kan kort udtrykke det saadan, at det praktiske Resultat af Arbejdet blev en Konstatation af, at Sundhedsplejerskernes oplysende og raadgivende Virksomhed formaaede at bringe Spædbørnsdødeligheden i de paagældende Distrikter betydeligt ned under den almindelige Dødelighed for de tilsvarende Aldersgrupper i det øvrige Land. En nøjagtig Sammenligning og Konstatation paa dette Omraade er det naturligvis vanskeligt at foretage, da man ikke paa Forhaand kan garantere, at Forholdene i de forskellige Distrikter er saa ensartede, at det skulde give ensartede Resultater. Men Forskellen mellem Dødeligheden i de Distrikter, hvor dette Arbejde blev udført, og Dødeligheden i andre, tilsvarende Distrikter er saa stor, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om Virkningerne af et saadant Arbejde.

Det tør herefter med nogenlunde Sikkerhed siges, at et tilsvarende Arbejde udført i hele Landet aarligt vil redde mange Hundrede Smaabørns Liv. Nu ligger det maaske nær for mange at tænke, at der her først og fremmest vil være Tale om at holde Liv i en Del svagelige Børn, hvis Levedygtighed i øvrigt vil vise sig at være ringe; men alt tyder paa, at saadan er Forholdet ikke. Det er Sygeligheden og dermed Dødeligheden i *Almindelighed*, det ved en saadan mere rationel Pleje og Behandling er lykkedes at formindske, saaledes at der ikke blot er reddet eller kan reddes mange Hundrede Liv, men største Delen af samtlige fødte Børn vil efter det første Aar i Kraft af en saadan Vejledning og

Raadgivning kunne gaa sundere og mere modstandsdygtige ind i de følgende Aar. Efter de Vidnesbyrd af personlig Karakter, der foreligger for mig paa dette Omraade, synes det at maatte fastslaas, at disse Sundhedsplejerskers Virksomhed indirekte, ved Siden af deres Betydning for Hygiejnen vedrørende de smaa Børn, kommer til at betyde en Højnelse af Hygiejnen i *det hele taget* for de paagældende Hjem. Men i hvert Tilfælde, for alle, der ved, hvilken Betydning det har for den opvoksende Slægts Sundhed, at de tidligste Barneaar sundhedsmæssigt forløber bedst muligt, hæves dermed hele dette Spørgsmaal op i et Plan, der gør, at vi maa skænke det den største Interesse og alvorligt overveje, under hvilken Form en saadan Virksomhed kan organiseres og fremmes, saa meget mere som et Arbejde paa dette Omraade allerede med Held er tilrettelagt i adskillige andre Lande.

Det Lovforslag, jeg her forelægger, er da et Forsøg paa at tilrettelægge en rationel Bekæmpelse af Sygdom og Dødelighed i Børnernes første Leveaar. Lovforslaget gaar ud paa, at Kommuner, herunder Amtskommuner, der ansætter Sundhedsplejersker med det Formaal at bekæmpe Sygelighed og Dødelighed blandt Børnene i det første Leveaar, efter Indenrigsministerens Bestemmelse i det enkelte Tilfælde kan erholde Statstilskud til Dækning af indtil Halvdelen af de dermed forbundne Udgifter. Endvidere vil der paa samme Maade efter Indenrigsministerens Bestemmelse kunne ydes Statstilskud til Dækning af Udgifterne ved Driften af kommunale raadgivende Børneplejestationer, der drives i Tilknytning til Sundhedsplejerskernes Arbejde.

Man vil se, at Lovforslaget bygger paa frivillig Medvirken af Kommunerne. Det gør det af to Grunde, for det første den, at jeg tror, at det netop i denne Sag har den allerstørste Betydning, at Arbejdet tages op som Følge af den fornødne Forstaaelse i de paagældende Befolkningsdele, og det har i saa Henseende været lærerigt for mig at iagttage det Tillidsforhold, der er opstaaet mellem Sundhedsplejerskerne og Hjemmene i de Distrikter, hvor dette Arbejde har været forsøgt. Der er der opstaaet et Tillidsforhold og en Forstaaelse i Befolkningen, som endogsaa fører til, at selv efter at 5 Aars Forsøgsperioden er tilendebragt, saa at der ikke længer er givet Tilskud hverken fra Rockefeller Foundation eller Sundhedsmyndighederne, er i hvert Tilfælde i to af Distrikterne Sundhedsplejerskernes Arbejde opretholdt, og jeg kan næsten sige, at man føler et Initiativ derude i Befolkningen selv,